

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716201475
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2716201475.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 proti žalovanej: O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, XXX XX E.č, o zaplatenie 128,24 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanej súd náhradu trov prvostupňového konania n e p r i z n á v a .
- III. Žalobcovi súd náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 16.03.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 128,24 €, ktorá pozostáva zo známeho úroku vo výške 16,51 €, známeho úroku z omeškania vo výške 1,15 €, poplatku vo výške 67,58 €, poplatkov za upomienky vo výške 10,00 € a zmluvnej pokuty vo výške 33,00 €. V žalobe žalobca uviedol, že so žalovanou uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere pod č. 209300075 zo dňa 25.06.2014. Žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 150,00 € a žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 78,58 € a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 17,42 €, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 246,00 €. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vo výške 78,58 €, čo predstavovalo ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 168,96 %, úrok bol vo výške 23,22% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 17,42 €. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť celkovú čiastku 246,00 € do 20.12.2014 a to v 6 splátkach vo výške 41,00 € k 20. dňu v mesiaci, počnúc 20.07.2014. Žalovaná uhradila pred zosplatením 86,00 €. Dlh sa stal splatným dňa 21.12.2014. Vo svojom podaní doručenom súdu dňa 16.06.2017 žalobca uviedol, že dojednanie o zmluvnej pokute vo výške 33,00 eur si nevyžaduje samostatné individuálne dojednanie, nakoľko nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku, má zákonom ustanovené náležitosti a jej výška nie je v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej uviedol, že žalovaná uhradila v úhrne sumu vo výške 161,00 €. Poplatok vo výške 78,58 € predstavuje administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

2. Tunajší súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 3C/53/2016 - 74 zo dňa 13.02.2019, ktorým žalobu zamietol a žalovanej súd oproti žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 24Co/157/2019 - 103 zo dňa 25.03.2020. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom rozhodnutí krajský súd uviedol, že súd prvej inštancie pochybil v tom, ak vyhlásil rozsudok dňa 13.02.2019 (ktorým žalobu zamietol v časti pre neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena žalobcu) bez nariadenia pojednávania

a tým porušil svoju obligatórnu povinnosť v zmysle ustanovenia § 181 ods. 2 C.s.p. tak, že neurčil (najmä žalobcovi neoznámil), ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné, čím porušil zákonom dané procesné práva žalobcu pre ďalší jeho procesný postup v kontradiktórnom sporovom konaní, najmä vytvorenie mu priestoru na uplatnenie primeraných prostriedkov procesného útoku vo vzťahu k ochrane subjektívnych práv a oprávnených záujmov, keď jeho žalobu zamietol z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia a dôkazného bremena. V dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania a nové rozhodnutie. V novom rozhodnutí bolo súdu prvého stupňa uložené rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

3. Žalovaná sa k žalobe v lehote stanovenej súdom nevyjadrila.

4. Súd v zmysle § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) nenariaďoval pojednávanie, nakoľko v danej veci ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Súd vec prejednal a Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.06.2014, Dohodou o plnení v splátkach zo dňa 25.06.2014, všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, ako i z ostatným obsahom spisu, zistil tento nasledovný skutkový stav:

6. Žalobca ako právnická osoba uzatvoril so žalovanou ako spotrebiteľom dňa 25.06.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 209300075. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 150,00 € s tým, že žalovaná sa zaviazala finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 96,00 €, t.j. spolu 246,00 € do 20.12.2014. Úroky boli 23,22% ročne z poskytnutého úveru, čo je 17,42 €. Žalovaná sa ďalej zaviazala uhradiť administratívne náklady na vypracovania a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 78,58 €. RPMN bola uvedená vo výške 168,96% a priemerná hodnota ročnej RPMN je vo výške 45,02%. V časti Potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru žalovaná svojím podpisom mala potvrdiť, že žiada poskytnúť úver formou zmenky, nakoľko nemá žiadny účet vedený v banke. Z Dohody o plnení v splátkach k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.06.2014 mal súd preukázané, že strany sporu sa dohodli, že žalovaná uhradí celkovú sumu 246,00 € v 6 mesačných splátkach vo výške 41,00 € vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.07.2014. Výška RPMN bola 510,39% a výška priemernej hodnoty ročnej RPMN bola 45,02%.

7. Žalobca k žalobe doložil aj Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru (VP) ako samostatný dokument, pričom súd zistil, že v nich nie je uvedené, kto ich vydal ani dátum, odkedy platia. Podľa nich sa úver úročí sadzbou, ktorá do rámciekov nie je doplnená, úroková sadzba je fixná, RPMN bola podľa nich vypočítaná rovnicou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov úveru na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátky dlžnej sumy, vrátane úroku a administratívneho poplatku na strane druhej, a to nasledovne: pri výpočte RPMN sa vychádza z predpokladu, že zmluva zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve, predpoklady pre výpočet RPMN sú celková výška úveru, výška, počet a termín splátky istiny, úrokov a administratívneho poplatku (s výnimkou notárskych, poplatkov za nedodržanie záväzkov ustanovených v zmluve a iných poplatkov, kde ich zahrnutie do RPMN vylučuje právny predpis). Výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľoch podľa vzorca:

$$K=m \quad A_k \quad K'=m' \quad A'K'$$
$$? \quad \text{-----} = ? \quad \text{-----}$$

$K=1 \quad (1+i) tK \quad K'=1 \quad (1+i) tK'$. . Čo ktorá veličina znamená, aká má byť dosadená do vzorca a podľa ktorého zákona o spotrebiteľských úveroch sa vo VP neuvádza.

8. Z VP súd zistil, že obsahujú ustanovenia o zmluvnej pokute, má sa platiť vo výške 33,00 € za porušenie spotrebiteľom ak neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve, ohľadom úroku z omeškania sú údaje ako ich uviedol žalobca v žalobe, t.j. odkazom na § 517 OZ a nariadenie vlády. Ďalej súd z VP zistil, že je tu vyjadrený záväzok spotrebiteľa za každú upomienku zaplatiť žalobcovi 10,00 € v lehote splatnosti ako uvádzal žalobca, spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť náklady vzniknuté mu v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy a to tie, ktoré pomenoval žalobca v žalobe,

tiež má spotrebiteľ zaplatiť okrem nákladov vo vymenovaných konaniach iné veriteľom preukázateľne vynaložené náklady pri uplatnení svojho práva.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (31.12.2014), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (31.12.2014), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Nemali by byť teda žiadne pochybnosti a žalobca to ani nepopiera, že spor vznikol zo zmluvy uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a žalovanou ako spotrebiteľom jeho úverovej služby, t.j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu a že sporný vzťah samá posúdiť vo svetle cieľov smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („smernica“). Hoci zmluva o úvere je upravená ako „absolútny obchod“ podľa ustanovení Obchodného zákonníka, pri spotrebiteľskom vzťahu sa pri duálnej právnej úprave prednostne použijú predpisy občianskeho práva v súlade so zásadou ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

12. Podľa § 53 ods. 1 až 3, 5 a 6 Občianskeho zákonníka (v znení do 31.12.2014) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, ods. 3 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné, ods. 6 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 40 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka (v znení do 31.10.2015) ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný, ods. 3 písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

14. Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v znení do 31.10.2015), ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda, ods. 2 zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

15. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“) účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (31.08.2014), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (ods. 1). Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej

platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti (ods. 2).

16. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

17. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

18. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

23. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 11 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Ods. 2, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti

podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

25. Podľa § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie. (2) Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak
a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

26. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

27. Podľa § 53d Občianskeho zákonníka, spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzavretie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery, je neplatná.

28. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

29. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

30. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Na základe zisteného stavu veci po zhodnotení dôkazov súd konštatuje, že žalobe žalobcu nemožno vyhovieť. Je nepochybné, že medzi sporovými stranami bol uzavretý záväzkový vzťah na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý sa spravuje právnym režimom Občianskeho zákonníka, čiastočne Obchodného zákonníka, zákonom č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 25.06.2014, t. j. platný v čase uzavretia úverovej zmluvy. Preskúmaním úverovej zmluvy súd zistil, že bol dojednaný ročný úrok z úveru 23,22 %. Podľa štatistických údajov Národnej banky Slovenska bola úroková miera bánk v mesiaci jún 2014 pri spotrebiteľských úveroch za obdobie do jedného roka vo výške 7,76 % (zdroj: Národná banka Slovensko <https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>). Preto súd uvedené dojednanie posudzuje ako rozpor s § 3 Občianskeho zákonníka. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 zo dňa 26. 04. 2012 neprimeranou a dobrým mravom odporujúcou je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaných bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Nebankové subjekty sa spravidla bránia uvedenému porovnaniu s poukazom na rozdiely, či už v zabezpečení pohľadávok z úverov a teda aj rozdiel v riziku splácania úverov pri nebankových subjektoch. Súd do istej miery môže akceptovať vyššie náklady pri úveroch poskytovaných nebankovými subjektmi, ale aj táto výška odplaty za poskytovanie úverov nebankovými subjektmi je limitovaná najmä všeobecnými ustanoveniami vyplývajúcimi z občiansko-právných vzťahov a to § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Hoci Občiansky zákonník, ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky je možné dojednať úroky, z tejto skutočnosti samo o sebe nemožno vyvodiť, že by výška úrokov závisela výslovne len od dohody účastníkov zmluvy. Dobrými mravmi sa v občiansko-právných vzťahoch v súdnej praxi rozumie súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania sa, ktorý je v

súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, a ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť vystihujúc podstatné historické tendencie, ktoré sú akceptované rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri peňažných pôžičkách sú vo všeobecnosti považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi ako mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Hoci zákon výslovne neurčuje, z akých hľadísk má súd vychádzať pri posudzovaní dobrých mravov, závisí v každom prípade na posúdení všetkých rozhodujúcich okolností. Pri dojednávani úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty zaužívanie požičanej sumy, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Je zrejmé, že dlžník spravidla uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej nepriaznivej finančnej situácie. Nemôže potom zodpovedať všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Práve pod vplyvom neprimerane žiadaných vysokých úrokových sadzieb zo strany nebankových subjektov a to najmä žalobcu, bola nevyhnutná zákonná úprava, kedy do civilného práva bola zavedená úžera a to v § 39a zákonom č. 106/2014 účinným od 01. 06. 2014, ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník. S prihliadnutím na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, neprichádza do úvahy moderácia neprimerane vysokých úrokov súdom, pretože s poukazom na § 41 Občianskeho zákonníka možno oddeliť od zmluvy dojednanie o úroku, avšak obsah tohto dojednanie tvorí nedeliteľný celok, preto dohodu o úroku súd považuje za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko je výška úroku dojednaná v rozpore s dobrými mravmi. Súd preto konštatuje, že v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch pri absencii dojednanie úroku sa preskúmaná zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) v nadväznosti na 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch.

32. Ďalej súd uvádza, že obe strany zmluvy o úvere, tak veriteľ ako aj dlžník majú tak práva voči sebe ako aj povinnosti. Veriteľ má spravidla nielen právo, ale zároveň aj povinnosť. Podľa zmluvy uzatvorenej 25.06.2014 žalobca, veriteľ žalovanej, mal povinnosť poskytnúť 150,00 eur, k čomu žalobca nesplnil dôkaznú povinnosť. Zo zmluvy o úvere - jej spodnej časti s názvom Potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru síce vyplýva, že žalovaná nemá žiadny účet v banke a preto úver žiadala poskytnúť formou zmenky, čo mala potvrdiť aj svojím podpisom. Súdu však doklad o zmenke predložený nebol. Zo žaloby a listinných dôkazov vyplýva, že dňa 25.06.2014 uzavrel žalobca so žalovanou aj Dohodu o plnení v splátkach, ktorou zmenil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere z 25.06.2014 tak, že celkovú sumu úveru mala žalovaná splatiť v 6 mesačných splátkach po 41,- eur, vždy k 20 dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.07.2014, pričom výška RPMN je uvedená 510,39% a priemerná hodnota RPMN 45,02%. Súd má za to, že zo strany žalobcu došlo k naplneniu podstaty nekalej obchodnej praktiky. So žalovanou - spotrebiteľom bola dňa 25.06.2014 bezprostredne po podpise zmluvy v rovnaký deň ako bola podpísaná Zmluva o úvere medzi žalobcom a žalovanou (spotrebiteľom) s dohodnutými podmienkami. V Zmluve o úvere bola daná žalovanej možnosť splniť dlh do 20.12.2014, bola tým v zmluve dohodnutá aj jedna z náležitostí vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tiež boli dohodnuté náležitosti ako RPMN, priemerná hodnota RPMN a výška úroku, bola uvedená výška celkových nákladov spotrebiteľa, vrátane uvedenia administratívnych nákladov, pričom nebolo výslovne stranami dohodnuté, že žalovaná musí dlh splniť naraz, jednorazovo a v zmysle napríklad ustanovenia § 566 Občianskeho zákonníka žalovaná mohla uspokojiť veriteľa plnením aj po častiach, ktorých výška bola podľa zmluvy o úvere ponechaná na vôli žalovanej (dlžníka). Žalovaná teda v zmysle Zmluvy mohla plniť podľa svojich finančných možností a veriteľ by bol povinný prijať aj čiastočné plnenie, ktoré mu dlžník ponúkol na splnenie svojho dlhu. Žalobca ten istý úver rozložil Dohodou o plnení v splátkach predloženou bezprostredne po uzavretí Zmluvy o úvere, a to tak, že žalovaná môže plniť formou pravidelných splátok, čo sa môže zdať spotrebiteľovi pri úvere výhodné, hoci podľa Dohody o plnení v splátkach má povinnosť hradiť prvú splátku už skôr ako mesiac po uzavretí Dohody o plnení v splátkach, konkrétne podľa Dohody zmluva bola uzavretá dňa 25.06.2014 a žalovaná prvú splátku vo výške 41,-eur mala zaplatiť už 20.07.2014. Touto Dohodou sa zmenila výška RPMN zo 168,96 % uvedenej v zmluve o úvere, na výšku 510,39 %, uvedenú v Dohode. Žalobca predložil žalovanej (spotrebiteľovi) na podpis jednak ním vyhotovenú formulárovú zmluvu s podmienkami ním vopred pripravenými a ihneď po podpise zmluvy, svoje podmienky mení opäť podľa ním vopred pripravených podmienok v Dohode, ktorých obsah tak v Zmluve ani v Dohode

žalovaná nemohla ovplyvniť, mohla podmienky iba prijať alebo odmietnuť. Zákonom č. 129/2010 Z. z. je predpísaná v jeho ustanovení § 4 ods. 1 písm. g) náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorou je okrem iného informácia o RPMN znázornenej pomocou reprezentačného príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, pričom veriteľ je povinný pri poskytovaní týchto informácií zohľadniť návrh podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré veriteľovi oznámi spotrebiteľ, vrátane dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a celkovú výšku spotrebiteľského úveru. Žalovanej bola vopred žalobcom pripravená Zmluva predložená na podpis a ihneď jej boli podmienky zmluvy zmenené, pričom Dohoda o plnení v splátkach je pre spotrebiteľa nevýhodnejšia pri vyššej RPMN, pri splatení úveru jednou splátkou je RPMN nižšia ako RPMN úveru splatného vo viacerých splátkach. Dôsledkom Dohody je, že ide o drahší úver ako podľa zmluvy v dôsledku zvýšenia RPMN. Súd má za to, že konanie žalobcu je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a môže podstatne narušiť ekonomické správanie žalovanej ako priemernej spotrebiteľky ohľadom prijatia zmluvy o úvere a potom Dohody o plnení v splátkach. Žalobca nesplnil povinnosť vysvetliť žalovanej a poskytnúť jej informácie o jednotlivých položkách ani v zmluve a ani v jeho VP. Pokiaľ sa majú VP vzťahovať na Zmluvu o úvere, uviedol v nich vzorec pre výpočet RPMN zo zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý zákon bol zákonom č. 129/2010 Z.z. celý zrušený. Žalobca podľa jeho VP už vopred kalkuloval s navýšením ceny úveru, pretože používa vo VP, že RPMN bola vypočítaná rovnicou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov úveru na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátky dlžnej sumy, vrátane úroku a administratívneho poplatku na druhej strane, keď predpokladmi pre výpočet RPMN má byť celková výška úveru, výška, počet a termíny „splátok“ istiny, úrokov a administratívneho poplatku, a ročná percentuálna miera nákladov sa vypočíta v čase, keď sa uzatvára zmluva. Príloha určuje, že výpočet sa vykoná za predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bude platná na dohodnuté obdobie a že veriteľ a spotrebiteľ splnia svoje povinnosti podľa podmienok tejto zmluvy a k dohodnutým termínom. Žalobca podľa § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa najprv predložením Zmluvy vyvolá v spotrebiteľovi dojem o určitej cene úveru a obratom podmienky zmení, vrátane ceny na vyššiu bez toho, aby poskytol informáciu o novej cene. Ide o klamlivé opomenutie zo strany žalobcu - veriteľa poskytujúceho spotrebiteľský úver podľa ustanovenia § 7 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľov, lebo je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, podľa písm. b) ustanovenia, obchodná praktika žalobcu použitá pri uzatváraní zmluvy o úvere so spotrebiteľom podstatne predložením Dohody o plnení v splátkach na podpis žalovanej jej ekonomické správanie narušila a žalovaná v prísluže splátok úveru podpísala aj pre ňu nevýhodnú Dohodu o plnení v splátkach pokiaľ ide o podstatné zvýšenie RPMN, ktoré je meradlom ceny úveru. Nekalá obchodná praktika použitá žalobcom je podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, účinného už v čase uzavretia Zmluvy a podpisu Dohody zakázaná, v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane súdneho vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy, nepožíva právny ochranu. Pokiaľ žalobca použil nesprávne údaje pre výpočet RPMN, uvedený údaj je vyčíslený v neprospech spotrebiteľa, čiže údaj o RPMN je nesprávny. Pokiaľ žalobca ako veriteľ nepostupoval v súlade so zákonom, súd konštatuje, že v predmetnej zmluve absentuje údaj o RPMN a rovnako v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch sa preskúmaná zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

33. Tak ako už súd vyššie uviedol, úver je poskytnutý vo forme zmenky. Zmenka je podľa zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, peniazmi oceniteľný zápis v zákonom ustanovenej podobe a forme, s ktorým sú spojené práva podľa tohto zákona a práva podľa osobitných zákonov, najmä oprávnenie požadovať určité majetkové plnenie a vykonávať určité práva voči zákonom určeným osobám. Zákon o spotrebiteľských úveroch, v čase uzavretia zmluvy o úvere, nehovoril o spôsobe splnenia záväzku veriteľa (resp. dodávateľa finančnej služby spotrebiteľovi). Predpokladá formu pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Súčasne zákon uvádza, že spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti. Súd má za to, že nemá byť dodávateľom daná do typovej zmluvy o úvere, uzavretej so spotrebiteľom požiadavka, podľa ktorej si spotrebiteľ žiada plniť záväzok dodávateľa formou zmenky. Účel takejto dohody nie je zákonom dovolený. Zdá sa, akoby žalobca vyhovel požiadavke zákona, pretože mal plniť svoj záväzok cenným papierom, bezhotovostne, v skutočnosti ale došlo k tomu, že nekalou praktickou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, jeho ustanovenia § 7 ods. 2, v rozpore s požiadavkami na odbornú starostlivosť žalobcu pri svojom podnikaní v oblasti poskytovaní úverov nebankovým spôsobom poskytovaným spotrebiteľom spôsobil, že žalovaná, pokiaľ by chcela poskytnúť ochranu svojich ekonomických záujmov, musela by ich dosiahnuť cez zákon zmenkový a šekový, namiesto jednoduchšou cestou

občianskoprávneho konania, kde by sa jej nároky posudzovali podľa predpisov občianskoprávnych. V dôsledku uvedeného sa žalovaná podpisom časti zmluvy o spôsobe poskytnutia úveru vzdala svojich práv, ktoré sú jej priznávané a majú sa posudzovať podľa občianskoprávnych predpisov a došlo k zhoršeniu jej zmluvného postavenia. Žalobca pristupoval v ponuke danej žalovanej ohľadom spôsobu poskytnutia úveru obchodnou praktikou, využitím práva na splnenie záväzku dodávateľa cez zmenku, ktorá poškodzuje práva spotrebiteľa, vylúčila spotrebiteľa z možnosti jeho ochrany domáhať sa zákonom ochrany práv. Konaním žalobcu pri spôsobe, ktorý uviedol do zmluvy o úvere v časti poskytnutia úveru, došlo pri nedodržaní dobromyseľnosti žalobcu, ktorý si musel byť vedomý toho, v akej oblasti poskytuje služby, mala postupovať s vyššou mierou obozretnosti, starostlivosti, muselo mu byť zrejmé, že spotrebiteľ nie je natoľko zdatný v oblasti, ktorej sa žalobca venuje profesionálne. Konaním žalobcu došlo k vážnemu zásahu do práv spotrebiteľky vytvorením nerovnováhy vo vzájomnom vzťahu a došlo k poškodeniu spotrebiteľa, zneužitiu jeho dôvery pri dojednávaní úveru.

34. Pokiaľ žalobca v žalobe žaloval aj zmluvnú pokutu 33,- eur, súd zistil, že Zmluva o úvere ani Dohoda o plnení v splátkach neobsahuje dohodu zmluvných strán o zmluvnej pokute. Zmluvná pokuta vo výške 33,- eur je upravená len vo všeobecných podmienkach, tie však nie sú podpísané zmluvnými stranami. Žalobca nepreukázal, že bola splnená podmienka písomnej formy dohody o zmluvnej pokute, vyžadovaná v § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ide teda o neplatný právny úkon pre nedodržanie písomnej formy podľa § 40 ods. 1 OZ a § 40 ods. 3 OZ. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR, podľa ktorého v spotrebiteľských zmluvách dojednanie zmluvnej pokuty zásadne nemôže byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale iba samotnej spotrebiteľskej zmluvy (I. ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013). Z neplatného právneho úkonu nemožno priznať peňažné plnenie a vzhľadom na uvedené súd žalobu žalobcu v časti zmluvnej pokuty vo výške 33,- eur zamietol a sumu nepriznal.

35. Zo zmluvy o úvere je ďalej zrejmé, že žalobca poskytol žalovanej sumu 150,00 € a z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že žalovaná zaplatila sumu na splátkach celkom vo výške 161,00 €. Vzhľadom k tomu, že súd vyhlásil úver za bezúročný a bez poplatkov a sumu zmluvnej pokuty nepriznal, súd tak žalobu v celom rozsahu zamietol.

36. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 2 CSP a vyslovil, že žalovanej súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva, nakoľko jej žiadne trovy v rámci prvostupňového konania nevznikli a žalobcovi súd nepriznal nárok na náhradu trov konania v rámci odvolacieho konania, nakoľko mu žiadne trovy v rámci odvolacieho konania nevznikli.

37. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).